Timișoara, 1895. Anul II. Nr. 252. Marți în 14 (26) Novembre.

DREPTATEA

Apare în fie-care ḑi de lucru la amiaḑi.

Prețul 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 frci). — Numeri singuratici 5 cr. — Tacsa de inserțiuni: 1 cm. □ 1 cr., plus 30 cr. timbru. — Toate abonamentele și tacsele se plătesc în Timișoara.

Redactor responsabil: Adrian P. Deseanu.

Redacțiunea și Administrațiunea: Timișoara, cetate, strada Zápolya (Temesvár, Festung, Zápolyagasse), Nr. 41.
Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4.

Până la primăvară.

Timișoara, 26 Novembre.

(l.) Prin iniciativa oficiului de esterne austro-ungar referitoare la acțiunea colectivă a marilor puteri în afacerea încurcatelor ițe ale situațiunei din imperiul turcesc și prin buna primire ce aceasta iniciativă avù la diplomația tuturor puterilor, lumea erá oare-cum în drept a sperá, că la urma urmelor se va restabilí odată pacea și ordinea și în provinciile imperiului turcesc, și astfeliu va putè pune odată la o parte îngrijirile și temerile pentru ḑiua de mâne. În aceasta speranță o întărì și mai mult declarațiunea sultanului făcută în scrisoarea trimisă ministrului-president al Angliei, lord Salisbury. De și la aparință actul acesta al sultanului treoe drept o dejosire și umilire a puternicului padișah față cu un simplu ministru al unui stat străin, totuși luându-l la esaminare mai aprofundată, din acesta vedem, că sultanul e convins și e conștiu în cel mai mare grad despre greutățile situațiunei și că dînsul e decis sĕ-și conducă cu mână tare și cu ochiu sigur naia statului preste valurile ce i-se pun în cale aproape din toate părțile.

Voința sultanului, una dintrĕ condițiunile restabilirei păcei și ordinei, ar fi. Putè-și-va însĕ și realisá aceasta voință, e o întrebare pe carea nici el însuși, nici lumea esternă nu o poate resolvá, fiind-că aceasta depinde de la »c e s t i u n i l e s e c u n d a r e« ale Rusiei.

Când se rĕspândì-se faima, că Rusia nu aderează la acțiunea colectivă a marilor puteri, din Petersburg s'a dat numai de cât esplicarea liniștitoare, că nu, nici vorbă de oare-care notă discordantă în concertul marilor puteri; buna-înțelegere e completă, căci Rusia numai cu privire la unele »cestiuni secundare« dorește sĕ-și reserve politica de mână liberă.

E foarte frumos și ademenitoriu chiar, glasul de pace, mai ales când acela vine de la Rusia, dar' bine e a se ști, că și rĕsboiul din 1877—1878 a isbucnit eară n u m a i din causa neînțelegerilor în anumite »cestiuni secundare«.

Pre lângă aceasta portiță a diplomației rusești mai luând în considerare și vocea, earăși »pacinică«, a diplomatului rusesc, vestită lumei de ḑiarul »*Italie*«, trebue sĕ persistăm pre lângă a noastră convingere esprimată deja la începutul turburărilor din Turcia, — că *cineva* are lipsă de aceste turburări, ear' că cine este acel cineva, se știe prea bine. E un cântec vechiu și bine cunoscut apucătura acestui cineva, că *până la momentul, care dînsului i-se pare potrivit,* linistește, pacifică, ba primește chiar brusc și dojenește aspru deputațiunile ce i-se presintă sĕ-i ceară scut și ajutoriu, — c â t p e n t r u o c h i i l u m e i, — ear' pe sub mână îmbărbatează cu vorba, cu bani și cu alte mijloace la persistință pe calea apucată.

Astfeliu zadarnică e voința tare și cinstită a sultanului pentru a face ordine în țeara sa, zadarnică va fí a bună seamă și presiunea ce marile puteri o eserciază asupra lui, căci — stau la mijloc »cestiunile secundare« și stă la mijloc acțiunea cea pe sub mână a oare-cuiva dintrĕ aceia, care pe față e cel mai dornic de pace.

Diplomatul rus din cestiune ḑisese, că losinca Rusiei este cea a pompierilor: apă! apă! Se întâmplă prea adese-ori, că din ținerea greșită a tulumbei apa împroașcă nu acolo unde e ceva de stîns, ci în alte locuri, unde numai stricăciune causează. Astfeliu de casuri pot ușor sĕ i-se întêmple și diplomației cu lozinca: apă!

Dar' mai la înțeles de cât ori-ce combinațiuni ni-se presintă situațiunea prin însuși graiul diplomatului rus:

De cumva revoltele acestea se vor potolí, sultanul ar avè pace câțiva ani; dacă însĕ vor dură până în primăvară, Rusia la tot casul se va vedè nevoită sĕ între în acțiune. Țarul nu voiește nici de cum rĕsboiu, și de aceea a și primit armenii, cari s'au adresat cătră dînsul, un rĕspuns foarte rece. Dar' Europa ar trebui sĕ priceapă, că Rusia are misiune în Orient, ear' dacă pricepe aceasta, de ce sĕ nu deie Rusiei mandatul de a restabilí ordinea și pacea în Armenia, când Turcia nu ar fi în stare s'o facă?

Astfeliu putem fí siguri, că *până la primăvară* nu va fi nimic. Ce va fi însĕ atunci?!...

Oare facese-va, bine va fí sĕ se facă lumină?

Spiritele cugetătoare și, în politică, nepreocupate de cât de interesul cel mare și general al românismului, nu se pot din destul orientă nici liniștí asupra impulselor și motivelor pornirilor și schimbărilor politice în timpul mai nou.

Așa la noi, cât și dincolo de Carpați, dar' am putè ḑice: mai pretutindenea împregiur de noi obvenirà schimbări, dintrĕ cari mai ales ne ating: delăturarea conservatorilor în România și chiămarea la putere a Dlui Dim. *Sturdza* cu liberalii sei; dechiarațiunile acestui matador făcute în *Iași*, în fine *esplicarea* dată de dl L. *Catargiu* în clubul conservatorilor asupra schimbării politice, cu care Regele Carol suprinse lumea politică întocmai ca un fulger din senin.

Ale acestei schimbări motive le înțeleserăm prin „Timpul" din București; dar' se știe că domnii conservatori sunt oameni prudenți și politici consumați; ei arare-ori spun lumei cunoștințele și convicțiunile lor intime, ci numai aparințele superficiale. Bismarck ḑiceá că el, când vrea, ca cineva sĕ nu-l creadă, atunci îi spune adevĕrul.

Așa, cum le-a spus dl L. *Catargiu*, motivele schimbării sunt cualificate mult mai mult de a încurcá de cât de a lumină mințile sănĕtoase. Fără de a voí sĕ intrăm mai afund în ascunsul cuvintelor, una totuși rĕmâne nelămurit: ce causă puteá sĕ aibă Regele Carol *de a nu încuviință* dlui Lascar Catargiu, acestui solid bărbat de stat în tot trecutul sĕu, ceea-ce la moment oferì dlui Mițica *Sturdza*, omului bine cunoscut din partea tuturor românilor și a tuturor diplomaților ca cel mai ambițios, ca cel mai nescrupulos și îndrăsneț — până la frivolitate?!

Sĕ nu ni-se iee deci în nume de rĕu. În labirintul în care politica oamenilor din fruntea țerilor și popoarelor ne-a împins și de vre-o câțiva ani ne țin zăpăciți, e de lipsă, ca sĕ ne interesăm și noi de toate opiniunile și manifestățiunile ce vin la cunoștință și cari, în necs cu împregiurările, ni-se par a fí cualificate de a ne lumină. Sĕ fim scusați, dacă pentru esaminarea pe valoarea intrinsecă a datelor și a apariținnilor, în momente oportune ridicăm și noi câte un colțișor al perdelei reservoarului nostru de date din trecut, în scopul de a ne putè orientă și — doară — *cuminți!*

Frumos, de tot frumos sună frasa dlui președinte al ligei — așa numite — culturale, a ven. d. *Urechiă*: *„că la Ischl n'a fost signat nici un tractat prin care România s'ar fi lipit de triplalianță,"* Repet: frasa sună frumos, ca toate frasele dlui Urechiă, dar' ea *este fără sat.* Pre noi

Foișoara „Dreptății."

Ultimul meu bal.

De
Armand Pontmartin.

La timpul sĕu, V'am povestit D-Voastre primul meu bal, voiți sĕ vĕ spun și istoria celui din urmă?

Erá la Bordeaux.

Dacă te-ai desvĕțat odată de aerul cald și parfumat al salelor de bal și de fanfarele îmbĕtătoare ale musicei, — oarele trec foarte încet.

Balul, când suntem de 20 de ani, este pentru noi un somn dulce — poesie frumoasă — dar' când am ajuns la 60 de ani, nu ne este de cât plictiseală, nĕcaz și — durere de cap.

Stăpâna casei, contesa C.... se îndurase de mine:

— Un bărbat am sĕ-ți present, care de mult dorește sĕ te cunoască: Dl Bersac scriitoriu diletant, însĕ de cei mai de dai-doamne, și adoară scriitorii. Are o judecată admirabilă, e însĕ pesimist și cam rĕu de gură, din care causa nu-l au pretindenea în drag. A fost mult timp jude instructor, ;ceea-ce încă a contribuit mult la desvoltarea capacității sale.

Eram bucuros, că mi-s'a dat ocasiune sĕ părăsesc sala călduroasă de dans și sĕ mĕ pot retrage într'o odaie mai puțin sgomotoasă.

— Of! doamna mea, ḑisei, mĕ simt foarte obligat, și pot sĕ ve declar, că încă de pe acuma îl am în drag pe d-nul de Bersac, și pentru mine de feliu n'are sĕ fie neplăcut pesimismul lui, de oare-ce eu încă sunt unul dintrĕ acestia.

Cinci minute mai târḑiu ședeam cu d-nul lângă o măsuță încărcată cu recuisite de fumat. Fumam și vorbiam, și discutam temele cele mai varii și mai — plăcute.

Conversațiunea a început'o d-nul de Bersac: despre dame, accentuând că Bordeauxul e un oraș foarte vesel, și pe ací erá sĕ facă o observare picantă despre damele de acolo, când de-odată întrerupse propositiunea.

— Ah! ḑise, vĕ rog de ertare, erá sĕ uit că am de a face cu un romancier, care ar putè sĕ se folosiască de unele sau altele episoade.

— O! Vĕ rog domnul meu, eu încă sunt numai un diletant, îi ḑisei, fiind-că voiam cu ori-ce preț sĕ aud ceva interesant despre așa numita societate intimă din Bordeaux.

Reflectarea mea așa se vede că i-a plăcut, cu toate acestea însĕ n'a voit sĕ dee rĕspuns direct, ci 'și oprì privirea malițioasă asupra unei părechi, care tocmai pe dinaintea noastră se străcură prin ușa imensei sale de dans.

Femeia pe care o voiu numí-o Regina, erá de o frumseță orientală.

Marii și negrii ei ochi lucitori cu lungile lor pleoape negre formau un elocuent contrast cu albeața fină a feței sale, ale cărei trăsuri erau de o completă proporțiune, talia ei erá deamnă de dăltița ori-cărui sculptor.

Mare deliciu a trebuit sĕ fie amorul unei astfeliu de femei, dar' va fí poate mai măgulitoriu pentru vanitatea individuală a bărbatului iubit, de cât pentru inima acestuia.

Dansatorul ei, pe care l'am auḑit numindu'l pe scurt „Friedrich cel frumos", erá unul din rassa peritoare a acelor bărbați frumoși, a căror unic scop, unica condițiune de vieață e amorul, supunerea și cucerirea, care nu are alta ambițiune de cât sĕ placă femeei, care nu are alt dor, de cât sĕ fie amintit ca Cesarul inimilor femeești....

Zimbetul ironic al dlui Bersac făcù sĕ cred, că și părechiuța aceasta aparține acelei lumi, ce el sub colectivul de „Bordeauxul vesel" amintise, și ale cărei istorioare mărunte mie nu voì sĕ mi-le spună.

— Veḑi, domnul meu, nu un *roman* ași putè sĕ scriu despre dînsa.... dar' nu se poate,

cei însetați după pânea *adevěratului adevěr* — nu ne hrănește nici liniștește.

Un amic al organului nostru ne împărtășește — dintr'o epistolă confidențială scrisă în ḑilele trecute de un bărbat de frunte din București — câteva pasage, dându-ne voie a le utilisă. Bărbatul numit din București nu mai figurează printrě matadorii politici activi, dar' totuși pururea se află în contact cu dl Mit. *Sturdza* și foarte aproape de curtea regală. Între altele el scrie către amicul nostru:

„Toate schimbările din timpul mai din urmă, la noi și la vecinii nostri de preste Dunăre și de preste Carpați, nu sunt numai în persoane, nici numai în partide, ci ele sunt mult mai afund simțitoare. Persoanele, cu ambițiunile lor cu tot, sunt considerate *de unelte*, ear' partidele, cu programele lor, de *pretecst!!*

„Combinațiunile sunt făcute în *Viena*, superate în *Berlin*. Basa lor sunt rapoartele secrete, sunând despre punerea la cale a misiunei metropolitului *Clement la Petersburg* și despre petrecerea lui acolo, căruia în chip de mască, i-s'a dat o deputațiune și o *coroană!* — — —

„Din momentul când contele Goluchovski fù chiămat, per ambages, în fruntea diplomației curței din Viena, soartea ministeriului conservativilor în România a fost decisă, ear' chiămarea la putere a dlui *Sturdza* erá o cestiune de foarte scurt timp. Cine nu cunoaște la noi secretele publice dintrě acesti domni? Cine nu cunoaște parola agenților dlui Sturdza: *„românii de peste Carpați n'au de cât sě meargă la Viena, la împěratul, cu un memorand!“* Aceasta parolă — ḑice-se — li-a fost șoptită la anul 1890/91 de dl Sturdza, ear' acestuia din ambasada austriacă. Fides penes auctores.

„Dintrě ministrii conservativi — continuă epistola — unii și alții pricepuseră din simptoame, că au sě facă loc chiar dlui *Sturdza*, omului celui atât de blamat de dînșii, dar' ei, după a lor cuprindere a situațiunei, se așteptau la aceasta eventualitate mult mai tărḑiu. Când věḑură ei însě, că regele Carol pleacă cu un feliu de solemnitate la Ischl, quasi oficioasă, dar' fără a duce cu sine pe vre-un ministru, atunci toți au înțeles, că li-a bătut oara și numai de cât făcură cum ḑice neamțul: „Gute Miene zum bösen Spiel!“ —

Pot sě fie de tot sau puțin întemeiate aceste revelațiuni. Noi lăsăm dlui autor rěspunderea pentru temeinicia lor, și poate, că nici nu am reflectă la ele, dacă unele reminiscențe din trecut între împregiurările de aḑi nu le-ar impune considerațiunei celei mai seriose.

Amintim deci întâiu și recomandăm atențiunei publice unele momente cunoscute, cari de 3—4 ani cam din adins s'au dat la noi uitărei, ear' în București cu oare-care măiestrie erau parte ascunse, parte mistificate. Apoi vom adauge unele dintrě cele mistice.

La conferința noastră națională, ținută în Octombre 1890, în Sibiiu, ne pomenirăm că prin influință străină se lucră în mod clandestin pentru a se manifestá *alipirea noastră la tripla alianță*. Toți se făceau din cale. Atunci agenții, 2—3 la numěr, se adresează dlui V. *Babeș*, care erá referentul și sufletul adunării. Esaminând propunerea, dl Babeș la moment pătrunde la importanța ei, o primește condiționat: în formă de *enunciațiune* pentru casul când posibilitatea va fi dată. Referând dl V. Babeș aceasta enunciațiune, este aplaudat de întreagă adunarea.

Cele două propuneri din procesul verbal al ședinței a 2-a de la 28 Octombre 1890 sună din cuvênt în cuvênt:

„Conferința generală a partidului național român aproabă motivele pentru cari comitetul nu a aflat până acum de oportun a subșterne memorandul la înaltul Tron“. —

„Importanța elementului român pentru politica triplei alianțe noi o pricepem. Dar' nu se poate, ca tripla alianță sě se întăriască și sě dureze și tot-odată sě se susțină sistemul de opresiune și nemulțămire a popoarelor, cari doresc desvoltarea pacinică în patria lor.“ (A sě vedě nrl 16 punct. IV și nrl 17 p. 9 din actele conferinței.)

Presidiul „constatând consimțămêntul conferinței enunță luarea la cunoștință“. —

Aceste două puncte de șí unanim primite, prin condee din București ce-și luau inspirațiunile de la dl Sturdza — deveniră mai ales în „Romanul“ mai apoi, vrênd-nevrênd, în „Tribuna“, atacate cu înverșunare și mistificate cu șirețiă diplomatică, utilisate la doi factori puternici din țară, în două înțelesuri și direcțiuni de tot opuse.

Pentru caracteristica politicei noastre de pe acel timp cuprinsul citatului proces verbal este nespus de interesant. De și a fost publicat în mod quasi autentic în „actele conferinței“ și respândit în numěr mare, la începutul anului 1891, acest document nu credem că până aḑi sě fi venit la cunoștința fraților din România. Cu toate astea însě aceste acte, bine cuprinse, pot esplică politica mai nouă a dlui Sturdza în causa națională a noastră: a celor de dincoace de Carpați!

Pre cât de memorabilă este această observațiune, pe atât de curioasă a fost apucătura lui *Juda politic* din București care, la anul 1891, Regelui Carol ii denunță că „conferința din Sibiiu, amăgită de Babeș *a făcut inpracticabilă aderința românilor la tripla-alianță*, punêndu-i condițiuni neînplinibile, ear' de altă parte șoptind la urechia greu bolnavului M. *Kogălniceanu*, despre carele lumea toată știá că este *contra triplei-alianțe*: că Babeș a proclamat, la Sibiiu, intrarea românilor în tripla-alianță, o faptă provocătoare pentu Rusia cea atât de periculoasă pentru România!“ Prin această frivolă apucătură numitul Juda a înverșunat pe acel Hercule în lupta politică-națională, pe acel mare bărbat și sincer amic al românilor de dincoaci.

După astfeliu de precedințe a izbucnit, începênd de la iubileul din Maiu 1891, haita cea lărmuitoare în București, pentru: „Memorand la Împěratul din Viena“, ceea ce a și reușit de minume! Vechii conducětori de dincoaci, până acl bucuria și mândria noastră, atât în capitala României libere cât și în filiala ei din Sibiiu deveniră insultați, blamați și dechiarați de *trădători*, *renegați*, *rusofili*, *Kossuthisti* etc. etc. și dați la o parte, ear' memorandul dus la *Împěratul*, „ranele noastre vindecate“ (? ??) „națiunea închiăgată (? ? ?) și salvată (? ? ?)“ sau, cel puțin „pe cale de a fi“... În tocmai după receta din Iași a dlui Sturdza, care recetă, în cât pentru noi cei de dincoaci, samănă ca o copiă tare defectuoasă a politicei noastre de la 1860—1890.

Toate astea le vom documentá la timpul sěu cu documente și le vom discutá cu deaměnuntul. Deocamdată numai încă un episod.

Pe la mijlocul lunei Octobre 1891 într'o seară ne găsiam mai mulți adunați în numěr ca la vre-o 30 în saloanele dlor Mocsonyi-ești din „hotelul Neuriehrer“ din Sibiiu. Acl s'a pus în discusiune interesarea Bucureștilor de noi și de soartea noastră — prin „Liga culturală“ și prin haita înscenată. S'a esaminat pornirea, mobilul și direcțiunea — pe simptoame. S'a dat espresiune părerii și temerei, *„că suntem considerați și utilisați ca unelte pentru scopuri de ambițiune personală*, **chiar de o mână lungă**, — *în scopuri de o politică înaltă, dar' nu a noastră, ci a —* **străinului!**“ Presenți erau și presidenții (I și II) comitetului național. Cel din urmă, dl Dr. R. simțindu-se atins, cam răgușit cum erá, cu mare energiă s'a espectorat eată așa: „Ei bine, fraților, dar' vě provoc sě-mi spuneți: *„când vreo-dată românii de dincoaci, anume cei din Ardeal, nu au fost unelte, ci au stat pe propriele lor picioare?!“ „Apoi — continuă — dacă de la 1862—1866 am fost uneltele lui Schmerling, pentru ce astăḑi sě nu ne facem uneltele lui* **Sturdza?** *Presupunênd, firește, că este în folosul nostru național.*“

La aceasta espectorațiune a dlui președinte al 2-lea al comitetului, președintele I, Dl V. Babeș a ripostat: *„Da, esistă popoarě bune numai de sclăviă, de unelte;* esistă printrě toate popoarele individi buni numai de sclavi; însě Românul doară că prin tristele esperințe de 300 de ani, atunci când cu fruntea ridicată *„român* se numește și se mărturisește în fața lumei, doară va fi scuturat de pe sine lanțurile rușinoasei sclăvíi seculare. Lui Sturdza — continuă Babeș — pe care de 30 ani și mai bine îl cunosc, m'ași închină și m'ași face aderent cu trup, cu suflet, dacă, după observațiunile din trecut, nu ași avě causă de a mě teme, că colosala sa ambițiune și preocupațiunea sa pentru străini nu l'ar face mai întâiu pe el sclavul și unealta patimei sale oarbe. Dar', în fine, frații de dincolo nici că ne cunosc causa și soartea, și prin urmare nici că-i putem considerá de chiămați de a ne conduce.“

Și totuși, ei ne-au condus! A lor a fost politica esecutată de noi de la 1891 încoaci! A lor, în prima linie a dlui Sturdza, cu ajutoriul ligei amăgite și chiar și cu ajutoriul celor de la putere, din fruntea țerei, a lor politică a fost! Acum se schimbă aceasta politică pre cum s'a schimbat la fața dl *Sturdza* cu ajutoriul regelui Carol și al spiritelor ce'l inspiră pe Majestatea Sa.

Între asemenea fapte și semne care om cu mintea și cu inima curată poate sě fie dumerit și linistit asupra schimbărilor ce se fac — pentru noi par'că tot mai spre rěu!?

Care om cu ochi sănětoși și ageri nu observă, printrě suciturile și încurcăturile cele multe, unele fire, cari bine urmărite, ca un fir al Ariadnei ne conduc până la Viena și de acolo mai departe — până la Berlin!

Încheiu deci tot cu întrebarea cum am pus'o în fruntea acestui articol: „Oare face-se-va, bine va fi sě se facă lumină?“

---

nu e permis.... și și despre ceea acolo..... veḑi-o? — îmi ḑise arětând asupra unei noue figuri femeiești.

Serafina, sě ḑicem că așa o chiămă.

Erá mai puțin frumoasă de cât Regina, ce săměnă unui înflorit trandafir de Bourbon, dar' cu mult mai simpatică.

Asupra mea a făcut impresiunea unei Gretchen.

— Gretchen în edițiune franceză.

Întregu-i corp arětă o eleganță negligeată și în marii sěi ochi albastri ardeá focul unui dor, după ceva neesplicabil, după ceva ce nu se poate ajunge....

Obosită stá rezimată de una dintrě columne și până când cu degetele-i lungărețe și fine rupeá la câte-un fir din buchetu-i de liliac, ca o somnambulă ascultá dulcile șoapte ale cavarelui ei.

— Și au aceste femei bărbații lor, întrebaiu pe dl de Bersac.

— Lucru firesc!...

Musica cântá valsul din „Faust“.

Dl de Bersac mě părăsise.

Am remas singur cu droaia reamintirilor ce se redeșteptaseră în internul meu.

Ființa Serafinei o am identificat cu splendida figură a lui Goethe și în aceasta seducere tot mai mult mě legăná melancolic delicioasa musică a lui Gounod. Deodată numai, pre când Regina și Serafina treceau în joc pre lângă mine, acoperindu-mě de parfumatul nor al dantelelor lor frumoase și ușoare, zării sburând la picioarele mele două objecte. Un mare și buclat — chignon și niște mătănii. Fudula Regină se încercáse sě zimbiască și 'și mușcă buzele sale când palide când roșu; pe fața frumosului Friedrich se puteá cetí dispretul, și înalta-i frunte deodată se brăsdáse de niste lungi și întunecoase crețuri.

Mătăniile afară de mine nime nu le-a bagat în seamă. Chignonul atrasese prea mult atențiunea tuturora.

L'am ridicat deci și neobservat de nime l'am vîrît în busunariul fracului meu.

Sěrmana femeie! De sigur, că mătăniile le-a luat cu sine numai ca sě poată resistá ispitirilor „Fausti“-lor moderni.

După vals a urmat cuadril. Serafina aveá de vis-à-vis pe un dandy din Bordeaux, care mereu îi aruncá la priviri arḑětoare.

Timp cât jucáse femeia, fața îi tradá o mare iritațiune. Adese-ori își puneá mâna pe pept, de sigur căutându-și mătăniile de cari superstițioasa credință o legă. Când s'a terminat jocul, am observat, că Serafina grăbește către odaia de toaletă.

Hotărirea 'mi erá gata.

Grăbii după dînsa.

În pragul ușei ne întâlnirăm.

— Doamna mea, mě eartă... dar' așa cred, că etatea mě îndreptățește la cutezanța aceasta .... mai ales, că mâne deja plec de aici. Întemplarea sau poate mai bine providența a făcut ca sě ajungă în manile mele un prețios obiect a-l Dvoastră pe care eată vi-l și predan.

Terminându-mi vorbirea i-am predat mătăniile.

Serafina, fără sě-mi mulțămească 'mi smulse din mâna intinsă objectul sânt și fugi afară din odaie.

Bărbatul ei, un om brav, se sculáse de la masa verde și tocmai veniá sě-și caute soția, și după-ce o aflase imblobocită într'un burnus călduros, îi întinse mâna și plecară.

Într'acestea cavalerul încântătoarei dame cu o melancolică posă stá rězimat de ușă și ochii par'că i ḑiceau Serafinei:

— Tu ești visul gândirilor mele, o idolul meu, tu cea mai dulce 'ntrě femei.

Ḑiua proximă a fost Duminecă, ear' eu am mers sě ascult serviciu divin la o biserică din apropiere.

Deodată mě věd față 'n față cu Serafina, care după-ce mě cunoscuse 'mi întinse mâna și 'mi ḑise:

— Ve mulțumesc! Mătăniile m'au mântuit.

*

Din Bordeaux am plecat cu trenul de sud.

În cupeu am dat de Friedrich cel frumos.

— Cum, tu părăsești locul victoriilor tale, și chiar acum?

Friedrich ridică din umeri și cu o resignațiune comică rěspunse astfeliu:

— Lasă.... afurisitul de chignon e causa tuturor, m'a desmetecit pe deplin din frumoasa ceea de Regină... amice, ca palma mea e de plešuvă, și eu magariu de mine asta numai eri o am observat..., mě duc, trec marea și n'am sě stau până la America.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Acestea-mi sunt reamintirele ultimului bal.

Austro-Ungaria.

Amânarea ședințelor camerei. „Magyarország“ de adi spune, că după votarea proiectului de lege despre îndemnisarea budgetară, carea după socoteala guvernului va urmá prin 8 Decembre, *ședințele camerei se vor amână până pe începutul lunei Ianuariu*, și aceasta din considerare la restaurările municipale.

Pregătiri pentru alegerile dietale. Presa oposițională insistă a face prognosticuri pentru apropierea alegerilor dietale, cari, dacă nu în earnă, apoi în primăvară la tot casul vor și urmá. Un simptom semnificativ al apropierei lor — dice „Magyarország“ — este și faptul, că partidul liberal, de esemplu în Kassa se organisează bărbătește, ceea-ce acest partid numai atunci face când i-se dă ordin de sus.

Se dice, că în contra opoșiționalului *Beöthy* Ákos guvernul a și designat de contra-candidat pentru mandatul din Kassa pe — *Weckerle.*

România.

V. A. Urechiă consul la Roma. Sub titlul „Urechiă ca diplomat“ cetim în „Budapesti Hirlap“ de Dumineca o notiță, pentru a cărei adeveritate lăsăm responsabilitatea asupra diariului maghiar, din care o reproducem în următoarele:

„Domnul Urechiă, tovarășul de luptă de odinioară, a devenit cât se poate de incomod pentru Sturdza, care în restimp a ajuns ministru-president. I-a făcut situațiunea incomodă mai ales prin enunciațiunea făcută în limba franceză, pe carea numai în dilele trecute o făcuserăm cunoscută, în carea a declarat, că ori-ce sě fi dis Sturdza în Iași, atâta e sigur, că el totuși va rěmânè un ministru adevěrat-român, care nu va fi aplecat, ca de dragul alianței triple sě sacrifice interesele celor trei milioane de frați ungureni. Îndată după apariţiunea acestui articol Sturdza a recercat pe Urechiă, că nu ar fi cumva aplecat sě primiască postul de consul în Roma pe lângă curtea italiană? — Sturdza crede, că trimițênd pe Urechiă la Roma 'l va putè depărtá din scaunul presidențial al Ligei și astfeliu va putè apoi mai ușor terminá cu Liga, pentru că de acest tovarěș de luptă, acum atât de incomod pentru dînsul, ar vrè sě se scape odată definitiv. În cercurile Ligei pentru aceasta e mare indignarea și li-ar plăcè, ca Urechiă sě nu primiască acest ofert.“

Străinătate.

Complicațiunile din Turcia. (C o n s t a n t i n o p o l, 25 Novembre.) Conform isvoarelor oficiale turcești faimele rěspândite în Europa despre situațiunea din Constantinopol și Asia-mică, tradează tot mai mult tendința vědită de a discreditá guvernul turcesc. Afirmative turburările n'au avut nici-unde importanța ce li-au dat'o rapoartele de prin presa esternă.

(L o n d r a, 25 Novembre.) Lui *Times* i-se raportează din Constantinopol: Conform părerei diplomaților este inomis necesară convocarea unei conferințe europene, carea sě reguleze raporturile din Turcia. Fără conferință înțelegerea comună a puterilor nu duce la nici un resultat practic. Conștiința, că până la convocarea conferinței are sě fie amânată luarea de ori-ce disposițiuni ulterioare, a îndemnat puterile sě se restrîngă esclusiv la duplicarea vaselor de rěsboiu

(S a l o n i c, 25 Novembre). Încrucișatorii rusești „Rynda“ și „Rěsboinic“ staționează de present în portul de aici. Adjustarea lor constă din 24 resp. 17 tunuri și 330 resp. 179 matrozi. Autoritățile oficiale turcești primesc foarte simpatic oficerimea acestor vapoare, ear' feciorii umblă negenați prin oraș fără sě fi obvenit până acum vre-un incident neplăcut. Aceasta e cu atât mai semnificativ, cu cât feciorii de pe cele 17 năi englezo încă nici până acuma n'au obținut permisiunea de a întrá în oraș, unde poporațiunea este cu vědită antipatiă față de englezi.

(A t h e n a, 25 Novembre.) Consulul turcesc a primit de la guvernul sěu ordin, ca fără amânare sě se re'ntoarcă la Constantinopol. Disposițiunea aceasta, venită de tot pe neașteptate, a produs mare ferbere.

Scupcina Sêrbiei. (Be l g r a d, 25 Novembre.) În ședința de eri a scupcinei, ținută sub presidența de etate a lui *Rajcici*, s'a ales o comisiune pentru verificarea celor trei deputați ai Coroanei. — Procsima ședință va fi mâne. Deschiderea solemnă prin mesagiul de tron se va face Mercuri. Mesagiul va raportá, că în budgetul pro 1896 ecuilibrul e restabilit, și că se va subșterne scupcinei project de lege pentru provederea infanteriei cu arme noue; apoi va accentá, că Sêrbia stă în cele mai amicale raporturi cu toate statele esterne.

Grecia se înarmează. (A t h e n a, 25 Novembre.) Guvernul grecesc a hotărît sě procure 60.000 de pusci noue. Când regele *George* umblâse pe la Paris, presidentul *Faure* îi spusese, că Francia, după ce în armamentul armatei ei se vor face unele schimbări, este în posiție de a vinde un milion de pusce sistem Lebel, din care 60.000 dă bucuros Greciei pre lângă preț scădut, preste tot cu un milion de franci. Între *Scuzés*, ministrul de esterne al Greciei, și între consulul de aici al Franciei decurg tocmai acum pertractările în privința aceasta.

Cronică.

Timișoara, 26 Novembre n.

Școala română din Rusca-montană închisă pe 10 dile. Referitoriu la aceasta afacere ni-se scriu următoarele: „Este știut, că guvernul a dispus compunerea statisticei despre „starea economică“ a poporațiunei. În comuna noastră fù denumit spre scopul acesta învětătoriul român Simeon *Botescu*, cu toate, că se află aici notariu comunal și alte persoane chiar și la comună știutoare de carte maghiară. Poate, că o mică remunerațiune din partea stăpânirei pentru neîmplinirea datorinței sale către biserică, din a cărei avere primește anual 350 fl., și poate pentru serviciile, ce le face, despreţuind simțemêntul religios al tinerimei încredințate lui spre cultivare. Deci protopretorul din Caransebeș îl dispensă pe 10 dile întregi de la școală. Fost'a în drept sau nu, nu cercetez, dar' patronatul societății brașovene montanistice, când învětătoriul cerù dispensarea, nu și-a dat învoirea, ear' biserica nici nu a fost întrebată, că permite oare, ca școala sě fie închisă pe 10 dile întregi. La ce protopretorul capacită telegrafice pe representantul patronatului; și așa începênd din 21 Novembre școlarii umblă pe strade pentru dragul conscrierii găinelor și a gâștelor, a cailor și a boilor prin învětătoriul lor Simeon *Botescu*, căci fiind locuitorii de aici colonisti, nu au alta avere.“

Nenorocirea unei mirese. Frumoasa actriță de la teatrul *Bouffes du Nord* din Paris, tinera Blanca *Franchet* și-a sfêrșit vieața în cel mai înfiorătoriu mod. Într'o seară din sěptěmâna trecută și-a serbat ospětul de fidanțare cu un actor la același teatru, la care ospět mirii învitâseră numai pe un singur bun prietin al lor. Domnișoara *Franchet* pregătiá voioasă cina pe un aparat de fert cu petroleu, când deodată acesta a esplodat, ear' vestmintele fetei au luat flacări. Sbierând și ardênd în flacări s'a repedit nenorocita în odaie, unde mirele și prietinul i-au sărit numai de cât în ajutoriu; dînsa însě torturată de durerile arsurei s'a smuls din mânile lor și alergând la o fereastră voiá sě se arunce pe stradă. În momentul cênd erá mai sě sară, din al treilea etagiu, mirele a prins'o, în timp ce și el și-a ars mâna aproape de tot. De și nenorocita a fost scăpată de moarte pe pavagiu, vieața totuși nu i-s'a putut scăpá, căci în timp ce mirele 'și dá silința s'o readucă 'n odaie și acolo sě-i stingă hainele, sěrmana a ars scrum în cel mai strict înțeles al cuvêntului. Peptul i-s'a tăciunit, pěrul împreună cu pelița capului i-s'a ars și prăjit de tot, presentând un aspect înfiorătoriu. Trăgea de moarte biata când o transportau în spitalul *La Riboissiere*, unde și mirele ei este sub îngrijire medicală.

Cea mai sprintena șalupă. Alaltă-eri a inspectat țarul Rusiei șalupa rusească „Sokol“, care a fost construită în Anglia și e cel mai sprinten vapor din lume. Până acum nici o corabie ori alt vas n'are celeritatea ce o are „Sokol“.

Împěratul Vilhelm ca dirigent musical. După ce actualul împěrat al *Germaniei* pe mai multe terene artistice, a nume ca *pictor, literat, compositor, actor de bină, regissor* etc. a dat probe despre desteritatea sa, ajunse acum rêndul de a se produce și ca *dirigent de musică*. O foaie din Germania scrie, că la vênătoarea din *Letzlinger*, ținută în sěptěmâna trecută, pe timpul prândului, ținut în castelul de vênat, capela de ulani din Saltzweden înveseliá inimile oaspeților. Pre când capela esecutá o piesă, împěratul se apropiă de măestrul capelei și-i spuse, că piesa italiană-poporală „*Funiculi Funicula*“ trebue esecutată într'un tempo mai vivace, cum se întêmplă de fapt în Italia. Ca sě dee esemplu, împěratul luă din mâna măestrului běțul de tact și dirigă însuși numita piesă, apoi încă vre-o două marșuri eroice. Ii va fi și stat bine ca cap al unei capele, fiind cap al Germaniei mari și puternice.

Vulcane în mare. Căpitanul năii englezești „Commodore Perry“ raportează, că pe marea Vering o grupă din insule, numite alentine, cam 30—40 la numěr, toate de-odată sunt în lucrare și astfeliu timp de mai multe sěptěmâni ofer navigătorilor un aspect dintrě cele mai rare. Călětorind pe mare diua se věd numai aburi și fumuri albe, ear' noaptea tot atâția stâlpi de foc, cari luminează la o imensă depărtare pe mare. Că acest foc infernal trebue sě aibe o teribilă putere, se deduce de acolo, că între insula numită „Bogolov“ și între alta věrsătura vulcanică a format deja un feliu de continent, prin care două insule au devenit înbinate.

„Victima gendarmilor“.

— Întimpinare. —

În nrul 204 al „Dreptății“ sub titlul „Victima gendarmilor“ am publicat următoarea cronică: „Ni-se scrie, că la 24 Septembre n. gendarmii au împușcat un moșneag bětrân, Constantin *Adam* din *Belinț*. Se dice, că bětrânul țeran n'a dat cu nimic ansă la atacul gendarmilor, ci solgabirěul cercului a dat gendarmilor ordin greșit“, etc.

În aceasta privință din loc competent oficios ni-se trimite, ear' noi dăm loc următoarei rectificări, care din cuvênt în cuvênt sună:

„La 9 Maiu a. c. parochul gr. or. din *Belinț* a adresat protopretorului din Recașiu o scrisoare, în care a anunțat, că Costa *Veche* în etate de 17 ani, în decurs de un an deja a doua-oară are de scop de a se însoți la concubinat cu Anna *Pascu*, o fată desvoltată de 15 ani, și că la 12 Maiu vor sěrbă acest concubinat. A rugat deci pe protopretor, ca spre a oprí ținerea acestei sěrbări sě-i citeze la sine pe ambii și sě-i convingă despre scopul lor imoral. Protopretorul a și trimis la fața locului patrola gendarmerească din Chisetěu, dar' primind concubinații veste despre disposițiunile luate, au amânat sěrbarea publică. La acestea parochul a înștiințat din nou pe protopretorul *Ioanovici*, că sěrbarea se va ținè la 19 Maiu. Dar' nici atunci nu s'a ținut. La 30 Maiu a scris protopretorului *protopopul* Belințului, descoperind, că pěrechia amintită trăieste de mai multe dile în concubinat și că spre scandalisarea tuturor la legarea „ortăciei“ au mai dat și tractă mare, ear' după ce provocarea parochului din Belinț adresată concubinaților, ca sě absteie de la însoțirea aceasta ilegală, a rěmas fără resultat, protopopul a rugat pe protopretor, ca acesta sě dispună, ca fata sě fie dusă la părinți cu brachiu. Aceasta s'a întêmplat. La 17 Septembre parochul din Belinț a anunțat, că pěrechia tineră din nou s'a însoțit, și că acestia au declarat, că deja nu au teamă, de-oarece au îmblândit atât pe paroch, cât și pe protopretor. Parochul deci a rugat din nou pe protopretor, ca sě citeze pe acesti tineri la Chisetěu, unde sě-i dețină cel puțin două dile, deoare-ce tatăl fetei a declarat, că dacă fiica sa va mai fi odată deținută, atunci nu o va mai lăsá la tiněr. Protopretorul la aceasta repețită rugare a și dispus escortarea pěrechei tinere la Chisetěu. Neamurile în ě s'au opus. Atunci notariul com. a recurs după gendarmi. Gendarmeria a fost comandată la fața locului. Tinera pěreche însě sprijinită de rudeniile lor cam 12—15 la numěr, s'a opus, amenințând vieața celor doi gendarmi, ear' bunicul lui *Veche*, Constantin *Adam*, a pus mâna pe baioneta unuia dintrě gendarmi, voind a-i smulge pușca din mână. La acest atac faptic, gendarmul a trěbuit sě dee foc și astfeliu a împușcat pe Constantin Adam. Județul militar a investigat causa și a constatat, că numitul gendarm erá îndreptățit, ca față de atăcătorii mai numěroși și înarmați sě folosiască arma întru apěrarea sa proprie.“

Mai nou.

Telegrama tinerimei aliate din Budapesta către Dr. Milos Krno.

Din incidentul procesului de presă al diariului sěrbesc „Zastava“ pertractat astădi în Szegedin, tinerimea sěrbă-slovacă-română a trimis tinerului apěrătoriu slovac Dr. Krno, care numai în anul acesta a eșit din cercul tinerimei budapestane, următoarea telegramă, *care însě nu a fost primită de oficiul telegrafic*:

„Tinerimea universitară budapestană a naționalităților aliate din Ungaria te felicită călduros din incidentul procesului de presă al „Zastavei“, ca pe acel bărbat și frate al nostru, care eșind numai eri-alaltă-eri din cercul nostru, pășești astădi pentru prima-dată în vieața publică ca apěrătoriu al libertăței naționalităților suprimate.

În numele tinerimei aliate

B a z o v s k y. P i l i t s. C h e n d i.“

Tecstul telegramei e german.

Bursa de Budapesta din 23 Novembre 1895.

Datoria de stat:

Renta de aur ung. 100, 500, 1000 . (sc. de d.)	5%	123.50
„ „ „ „ 10.000 . . . . „	4%	—.—
„ „ coroane ung. . . . . . „	4%	99.50
Obl. căilor fer. orient. 1876 . . . „	5%	126.75
„ „ „ de stat, 1889, aur. „	4 1/2	129.—
„ „ „ „ „ „ arg. „	4 1/2	101.75
Obl. cu premii ung., din 1870, 100 fl. buc. . . .		140.50
„ „ „ „ „ „ 50 „ „		140.—
Obl. de desdaun. regal., am., ung. . (sc. de d.)	4 1/2%	100.75
„ „ „ „ croate . . . „	4 1/2%	102.50
Bonuri rur. ung. . . . . „	4%	96.25
„ „ croate . . . . „	4%	97.—
Obl. regul. Tisei (Seghedin)	4%	143.75
„ hipot. croate, 100	5%	—.—
Asemnatele cas. de stat. 6 luni 100		—.—
Datoria de stat. com., hărtiă, Mai-Oct. . . .	4 2/10	98.75
„ „ „ „ „ Febr.-Aug. .	4 2/10%	98.75
„ „ „ „ arg. Jan.-Jul. . . .	4 2/10%	98.50
„ „ „ „ „ Apr.-Nov. . . .	4 2/10%	98.50
Renta de aur austr. (sc. de d)	4%	122.50
„ în coroane		98.50
Datoria de stat austr. 1854. 250 fl.	4%	149.—
„ „ „ „ 1860. 500 „	5%	147.50
„ „ „ „ 1860. 100 „	5%	158.25
„ „ „ „ 1864. 100 „		193.—
„ „ „ „ 1864. 50 „		198.—
Obl. oraș. Budapesta 1890	4 1/2%	100.15

Bance.

Banca anglo-austriacă 120	170.—
„ pe acții Budapestană 100	129.50
„ „ „ a capitalei I emis. 100	98.—
„Hermes" intreprind. de bani 200	—.—
Banca de credit fiumană 80	126.50
„ „ „ gen. ung. 200	—.—
„ „ „ „ „ din 15 Iuliu	435.75
„ „ „ pe acții Budast. 50	55.—
„ „ „ austriacă 160	—.—
„ „ „ „ din 4 Iuliu	351.50
„ industrială I ung. 150	197.—
„ „ și comerc. ung. 100	—.—
„ „ „ „ „ din 15 Iuliu . .	112.50
„ croat-slavon. 100	—.—
„ de credit ung. 200	116.—
„ „ „ „ vechiă 100	—.—
„ „ „ „ II emis. 15 Iuliu	241.25
„ comercială ung. pestană 500	1132.—
„ com. și industr. bpestană 100	—.—
„ de credit fonciar centrală 500	590.—
„ croată de escompt 200	—.—
„ de escompt și zarafiă ung. 400 K. . . .	—.—
„ „ „ „ „ 15 Iuliu	259.—
„ austro-ungară 600	1000.—
„ „Unio" 200	—.—

Monede.

Galbenul ces. și reg. tesc.	5.95
„ „ „ „ verig.	5.93
„ austr.-ung. de 8 fl.	9.92
„ de 20 franci	9.93
20 marce	12.25
Lira de aur turcească	—.—
Argintul austr. și ung.	—.—
100 marce germ. în papir	61.25
„ „ „ de bancă pr. 31 Iuniu . . .	—.—

Scrisuri fonciare.

„Albina", inst. de econ 5%		100.76
Banca civ. de credit Arad 5% 40 ani		101.—
„ „ „ „ „ 5%		101.—
„ „ „ „ „ 5 1/2%		100.50
„ de credit ardeleană 5%		101.—
„ „ „ „ 4 1/2% 40 ani		99.—
„ „ „ „ 4 1/2% 50 ani		98.50
„ credit fonc. din Sibiiu 5%		102.25
„ „ „ „ „ 5 1/2%		—.—
„ „ „ „ „ 6%		—.—
„ „ „ „ „ 4 1/2% em. VI. . .		100.50
„ gen. din Sibiiu 110 5% 31.3 ani		—.—
„ „ „ „ 106 5% 40 ani		—.—
„ „ „ „ III emis 5%		102.25
„ „ „ „ IV emis. 4 1/2%		100.50
„ I. de credit din Timișoara 5%		102.—
„ I. „ „ „ „ 4 1/2%		99.50
Împrumut. băncii ung. hipotec. 4%		128.50
Obl. c. fr. bulg.	6%	122.—
„ cu prem. sĕrb. 100 fr.	3%	40.—
„ „ „ „ „ „ (stamp. austr.) .	3%	40.75
„ soc. p. reg. Temeș-Bega	5%	140.—

Sorțuri private.

Imprumutul oraș. Viena din 1874, 100	174.50
Sorțuri din Buda 40	60.—
„ „ „ (st. austr.) 40	61.—
Sorturi reun. „Jó-sziv" 2	3.30
„ „ „ (st. austr.) 5	3.50
„ crucea roșie 5	12.—
„ „ „ (st. austr.)	12.50
Obligațiunile basilicei 5	9.75
„ „ (st. austr.)	10.25
„ crucea roșie italian. 25 lire . . .	12.75
„ „ „ „ (st. austr.) . .	13.—
Instit. de cred. austr. 100	198.—
Crucea roșie austr. 10	19.—
Sorți Pálffy 40	59.20

Prețurile bucatelor din piața Timișoarei.

De la 23 Novembre 1895.

După notările societății „Lloyd" din Timișoara.

Grâu, greutatea cualit. 78 chil. per 100 chil. .	5.85—5.90
Grâu, greutatea cualit. 79 chil. per 100 chil. .	5.90—5.95
Sĕcară, greutatea cualit. per 100 chil. .	4.60—4.70
Orz, greutatea cualit. per 100 chil. .	6.00—6.10
Ovĕs, vonturat per 100 chil.	6.40—6.50
Cucuruz, nou per 100 chil.	5.70—5.75

Têrgul de producte din Budapesta.

(Prețurile de la 23 Novembre 1895.)

Specia	Cualitatea	Prețul per 100 kgr. de la	Prețul per 100 kgr. până	Cualitatea	Prețul per 100 kgr. de la	Prețul per 100 kgr. până
Grâu Bănațan vechiu . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu Bănațan „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu Bănațan „ . . .	78	6.60	6.65	79	6.70	6.75
Grâu Bănațan „ . . .	80	6.75	6.80	81	—.—	—.—
Grâu de la Tisa „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de la Tisa „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.55	6.60
Grâu de la Tisa „ . . .	78	6.75	6.70	79	6.75	6.80
Grâu de la Tisa „ . . .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu Bpestan „ reserv .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu Bpestan „ „ .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu Bpestan „ „ .	78	6.65	6.70	79	6.75	6.80
Grâu Bpostan „ „ .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu de la Alba „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de la Alba „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grân de la Alba „ . . .	78	6.65	6.70	79	6.75	6.80
Grâu de la Alba „ . . .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu de Bacica „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de Bacica „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.60	6.65
Grâu de Bacica „ . . .	78	6.70	6.75	79	6.80	6.85
Grâu de Bacica „ . . .	80	6.85	6.90	81	—.—	—.—
Secară nouă, pr. . .	70—72	5.05	5.10	—	—	—
Orz nou	60—62	—.—	—.—	de nutrețiu		
Orz nou	62—64	—.—	—.—	de vinars		
Orz nou	64—66	—.—	—.—	de bere		
Ovĕs vechiu	39—41	6.85	7.20	—	—	—
Ovĕs nou	39—41	—.—	—.—	—	—	—
Porumb vechiu	75	5.05	5.10	străin		
Porumb nou	73	4.75	4.80	—	—	—
Porumb vechiu	—	—.—	—.—	Bănățan		
Porumb nou	—	—.—	—.—	—	—	—
Rapiță nouă	—	—.—	—.—	Bănățan		
Hirișcă vechiă	—	—.—	—.—	—	—	—

S'a tipărit în tipografia Heinrich Uhrmann în Timișoara.